

предвиђено да се Народна скупштина још састаје, и то без позива, у случају проглашења ванредног стања на делу територије Републике, што се у пракси и догодило поводом убиства премијера Ћинђића, марта 2003. год. Парламент обавља своје активности на својим седницама и ту постоје бројна питања везана за почетак, ток, трајање, кворум, гласање на њој и др. која се регулишу парламентарним пословницима. Седница представља временску и радну јединицу у оквиру једног сазива и она је опредељена не само временски (бројем дана, колико траје), него и дневним редом јер је уобичајено да траје све док се не исцрпи дневни ред. За почетак рада сваке седнице парламента је важно прво решити ко је сазива и пословници углавном предвиђају да седнице сазива председник парламента или председници његових домова. То важи и код нас јер је према нашим парламентарним правилима (и пословницима) предвиђено да скупштинске седнице сазива председник Скупштине, односно предлог дневног реда седнице Народне Скупштине припрема председник Народне скупштине. Сам позив за седницу садржи дан и час њеног одржавања са предлогом дневног реда који се благовремено доставља посланицима (7 дана пре седнице) с тим да председник Скупштине може изузетно сазвати седницу Скупштине и пре утврђеног рока или пак одложити час, односно дан њеног почетка уколико је на предлог акта о коме се одлучује поднет већи број амандмана који Влада и надлежни одбори не могу да размотре до дана одређеног за почетак рада седнице.

Сам почетак рада седнице је у рукама председника, он је отвара и прво утврђује да ли постоји кворум за рад да би се пре утврђивања дневног реда усвојио записник са претходне седнице, уз право посланика да стављају примедбе на њега. Дневни ред је срж сваке седнице тако да ни у једној институцији, а посебно парламенту, не може да се ради без утврђеног дневног реда. То је услов рационалног и организованог рада (и понашања) парламента и његових чланова јер би завладао неред и хаос ако би се у парламенту причало, расправљало и одлучивало о свему и свачему. Управо усвајањем (утврђивањем) дневног реда се то тематски сужава на одређена подручја и питања, чиме се постиже сама рационалност парламента али и уштеда (економија) у времену и радној енергији учесника у парламентарном раду. Седница парламента почиње с радом тек уколико је претходно обезбеђен кворум (најчешће је то већина од укупног броја посланика или, негде, трећина народних посланика као у Народној скупштини Републике Србије). Тај рад је јаван и о њему се води записник а такође и стенографске белешке у оригиналном облику, с тим да се цео ток седнице снима и